

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.521/2015/4.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2015. december 15. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A választás rendje elleni büntett kísérlete miatt **a vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Gyulai Törvényszék** 2015. április 23. napján kihirdetett **14.B.101/2015/7.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

a vádlott szabadságvesztésének tartamát 1 (egy) év 2 (kettő) hónapra **súlyosbítja.**

Egyebekben az első fokú ítéletet **helybenhagyja.**

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 6.350.- (hatezer-háromszázötven) forint bűnügyi költség megfizetésére, külön felhívásra az állam javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az első fokon eljáró Gyulai Törvényszék a vádlottat választás rendje elleni büntett kísérlete miatt [Btk. 350. (1) bekezdés c) pont] mint többszörös visszaesőt, 3 hónap szabadságvesztésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Kötelezte 20.000.- forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak.

Az első fokú ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása végett.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.248/2015/1-II. számú átiratában az ügyészi fellebbezést annak indokaival egyezően fenntartotta, és az első fokú ítélet megváltoztatását indítványozta akként, hogy az ítéltábla a vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát súlyosítsa, egyebekben az első fokú ítéletet hagyja helyben. Eljárási szabálysértést és jogszabályhely téves feltüntetését észrevételezte.

Az ítéltábla az ügyészi fellebbezést alaposnak találta, és az észrevételeket is osztotta.

Eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott gyanúsítotti vallomását nem rekesztette ki a bizonyítékok köréből. A Be. 48. § (1) bekezdése alapján, ha a terheltet fogva tartják, legkésőbb első kihallgatásáig védőt kell kirendelni és a kirendelő határozatban tájékoztatni kell a fogvatartás helyéről, a kihallgatásának tervezett helyéről és időpontjáról. A vádlott első gyanúsítotti kihallgatásakor - 2015. február 10. napján - fogva volt, mert más ügyben kiszabott jogerős

szabadságvesztését töltötte. Részére a nyomozó hatóság 2015. február 5. napján kelt határozattal - a kihallgatási jegyzőkönyvben leírtakkal ellentétben, mely szerint dr. Bakucz Gabriellát rendelték ki védőként és őt a kihallgatás helyéről és idejéről is értesítették - a Be. 46. § b) pontja alapján, dr. Dubovecz Réka ügyvédet rendelte ki védőként. Azonban, dr. Dubovecz Réka védő a gyanúsított kihallgatáson nem volt jelen, a kirendelő határozatban ennek helyéről és idejéről nem értesítették (nyomozati iratok 125. oldal), de nem volt jelen dr. Bakucz Gabriella sem. A 8/2013 (III. 1.) AB határozat 43. pontja alapján ez a mulasztás, az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdése körébe tartozó védelem jogához fűződő garanciális szabály megsértését jelenti. Ebből következően, az ilyen vallomás a Be. 78. § (4) bekezdése alapján bizonyítékként nem értékelhető. Ezért az ítélet tábla, a vádlott gyanúsítottként tett vallomását a bizonyítékok köréből kirekesztette. Ez az eljárási szabálysértés azonban az ügy érdemére nem volt kihatással, mert a vádlott gyanúsított kihallgatása előtt, két alkalommal is, a szükséges törvényes figyelmeztetések után tanúvallomást tett, melyek az első fokú tárgyaláson ismertetésre kerültek, és e vallomásaiban a bűncselekmény elkövetését beismerte.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván, az ítélet tábla egyébként az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján, nyilvánvaló elírás miatt, helyesbítette az alábbiak szerint:

Az első fokú ítélet 4. oldal 4. bekezdésének 1. mondatában - helyesen - a Btk. **61.** § (2) bekezdés a) pontja tartalmazza az idézett rendelkezést.

Egyebekben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás helyes és hiánytalan, mely a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összhatásukban is értékelte, és megindokolta, hogy az ítéleti tényállást mely bizonyítékokra alapította. A vádlott beismerő vallomása és az okirati bizonyítékok mérlegelésével helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott a bűncselekményt elkövette. Helyesen jutott arra a következtetésre is, kétséget kizáróan nem volt megállapítható, hogy a vádlott volt az, aki a szavazólapját az urnába dobta. Ennek viszont az ő büntetőjogi felelőssége szempontjából nincs jelentősége.

Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást abban is, hogy a vádlott, miután 2014. szeptember 29. napján tudomást szerzett arról, hogy közügyektől eltiltás hatálya alatt áll, mint többszörös visszaeső, ennek következményével a 2014. október 12. napján tartott választáskor tisztában volt. Viszont, annak ellenére elment szavazni úgy, hogy tudta nincs választó joga, és ezért nem szavazhat. A választási névjegyzékben nyilvánvalóan azért szerepelt, mert a közügyektől eltiltás tényét a választáskor, az eltelt idő rövidsége miatt, a hatósági nyilvántartás még nem tartalmazta.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, és a cselekményét is a törvénynek megfelelően minősítette.

Az irányadó bírói gyakorlat szerint a szavazás akkor kezdődik, amikor a szavazatszámoló bizottság tagja átadja a szavazólapot, és a borítékba helyezett szavazólapnak a szavazatszámoló bizottság előtti urnába helyezésével fejeződik be (Büntető Jog Kommentár a gyakorlat számára HVGORAC Kiadó III. kiadás II. kötet 1318/2. oldal). Erre figyelemmel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy amikor a vádlott a szavazás szándékával a szavazólapokat átvette, és a

névjegyzéket aláírta, a cselekménye kísérleti szakba került.

Az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel és állapította meg a bűnösségi körülményeket, azonban azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte.

A többszörösen visszaeső vádlottal szemben a törvényi büntetési tétel 3 hónaptól 4 év 6 hónapig terjedő szabadságvesztés, a középérték 2 év 4 hónap és 15 nap. Ehhez képest, a kiszabott 3 hónap szabadságvesztés eltúlzottan enyhe, és nem alkalmas arra, hogy a vádlottat, illetve másokat ilyen, és hasonló bűncselekmények elkövetésétől visszatartsa. A súlyosító körülmények nyomatékára figyelemmel a büntetési célok csak a törvényi minimumot lényegesen meghaladó szabadságvesztés büntetéssel érhetők el.

Ezért az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, és a vádlott szabadságvesztésének tartamát 1 év 2 hónapra súlyosította, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjával és útiköltségével 6.350.- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdésére figyelemmel, a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Szeged, 2015. december 15.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria s. k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Katona Tibor s. k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítélet tábla Bf.III.521/2015/4. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 14.B.101/2015/7. számú ítéletének, a jelen ítélettel meg nem változtatott része, a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2015. december 15.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke